

• Idén augusztus 20.-án – vasárnap – tartjuk államalapítónk Szent István ünnepét. 10:30-kor kezdjük körmenettel, utána pedig Szentmise. Lesz finom ebéd mise után, aztán délután 1:30 órakor kezdődik a műsor a Láni teremben. Kérem szóljunk már most minél több embernek. További információért forduljanak Latkóczy Lacihoz.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákne Turi Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Béres János
• Bojtor Olivér	

Halottaink;

• Mohos Piroska	Jancsó Gyula
• Sándor Valéria	Zima Floriánné
• Samay Ildikó	Shirley Snyder
• Wendell Weiss	Ailer Magda

(Mt12,22-33) Mindannyian hivatva vagyunk a röpké örömei világában úgy élni, hogy a mennyország örök örömei kívül más örömet ne kívánjunk. Bizony ez ugyanolyan lehetetlennek hangzik, mint a vizen járás. A világban úgy élni, hogy ne legyünk világbeliek olyan, mint kint lenni a vizen anélkül, hogy a vízben lennénk. „Azt mondom tehát, testvérek...” írja Szent Pál, „akinek van felesége, éljen úgy, mintha nem volna, aki sír, mintha nem sírna, aki örül, mintha nem örülne, aki vásárol, mintha meg sem tartaná, s aki felhasználja a világ dolgait, mintha nem élne velük, mert ez a világ elmúlik.” (1Kor7, 29b-31) Ebből látszik, hogy a vizen járás a hivatása minden katolikusnak. A vizen minden jól megy, míg hitben Jézus felé igyekszünk. Pánikba esünk azonban, amikor az eszünknek megengedjük, hogy figyelmünket a viharos érzelem-hullámokra irányítsa, melyek lázadásban vannak a világ által felkínált bármilyen öröm elvesztésének a kilátásától is. Amint feladjuk a küzdelmet, kétségeink mindjárt a mélybe húznak. Jézushoz kiáltunk, és Ő megment bennünket.

A házasság számtalan lehetőséget kínál mind az önzés, mind az önzetlenség gyakorlására. A fogamzásgátlás az önző hedonizmus leckéje. Függetlenül attól, hogy eredetileg milyen rendes valaki, ennyi gyakorlat után előbb-utóbb a leckéjét csak megtanulja, vagyis önző és hedonista lesz a házasságban is. A felszínen maradni akaró hitvesek azonban a házasságukban az önmegtagadás nagy lehetőségeit kifejezetten keresik, hogy az evilági röpké örömeikkel úgy éljenek, hogy ne ragaszkodják hozzájuk a szívük, még a házassággal kapcsolatos örömeikhez se. Mert ez a világ elmúlik – úgy ahogy van!

Addig az elmúlásig a katolikusok úgy vásároljanak, mint akik nem birtokolnak. A katolikus hitvesek úgy öleljék egymást, mint akik nem ölelnek, a fiatalok pedig úgy udvaroljanak, mint akik nem udvarolnak. Itt megint vizen járunk. Így az első lépés mindig a legnehezebb. Merészséget igényel, de nem annyira a gyermekektől, mint a szülőktől. Azok a szülők, akik e bemocskolt világban mernek újból felelősséget vállalni gyermekeik ártatlanságáért, ilyenkor talán azt érzik, amit Péter érezhetett, amikor a hullámzó tengerre kilépett. Ennek ellenére e lépést meg kell tenniük! Túl sok forog kockán.

A házasságon kívül a csókolózás tilos! Tehát még ez eljegyzés idején is paráznság.

Régebben az okos édesapa ezt mondta: „Fiam, soha ne mondd egy lánynak, hogy szereted őt, ha ugyanakkor

nem vagy kész megkérni a kezét.” Enélkül a vallomásnak nem-szóbeli módon sem szabad megtörténnie. Ilyen például a kézen fogva járás, ami csak a eljegyzetteknel helyénvaló. „Atya, gyermekeinkkel mindezt megtartatni nem olyan könnyű! Nem tudunk egész nap utánuk járni. Száz év óta sok minden megváltozott.” Krisztusban kedves testvéreim! Persze, hogy nem könnyű, de merjünk lépni! Ámen!

English / 2017 Sunday 19A

(Mt14:22-33) We are all called to live in a world of ephemeral pleasures without wanting anything except the everlasting pleasure of heaven. It sounds impossible, but so does walking on water. Being in the world but not of the world is like being out on the water but not in it. “I tell you, brothers,” writes St. Paul, “Let those having wives act as not having them, those weeping as not weeping, those rejoicing as not rejoicing, those buying as not owning, those using the world as not using it. For the world as we know it is passing away.” (1Cor7:29-31) From this, you can see that walking on water is every Catholic's vocation. All is well so long as we walk toward Jesus in faith. But we panic when we allow reason to draw our attention to the stormy waves of our emotions, which are in revolt at the prospect of losing any pleasure this world has to offer. All that remains is to give up and worldly despair sends us toward the bottom. We cry out and Jesus saves us from drowning.

Married love offers countless built-in opportunities of practicing self-indulgence or self-denial. Contraception is a lesson in selfishness and hedonism. It doesn't matter how good and upright someone is initially, after so much practice they will eventually learn their lesson well; they will become selfish and hedonistic. This is what drives divorce ever upward. Married couples who wish to stand up on the surface will actively seek opportunities for practicing self-denial so as to experience the ephemeral pleasures of this life without fixing their hearts on them, not even those that belong to matrimony. For this world as we know it is passing away!

Until then Catholics should buy as if not owning. Catholic spouses should embrace as if not embracing and Catholic singles should court as if not courting. Here again we are walking on water, and so the first step is always the hardest. It requires boldness but more so from the parents than from their children. Parents, who have the courage to assume responsibility for their children's' innocence in today's defiled world will feel like St. Peter as he took his first step. Nevertheless, this step must be taken! Too much is at stake.

Intimate kissing outside of marriage is forbidden! Even during engagement, it amounts to fornication. Wise fathers used to insist on the following rule in courtship. “Son, never tell a girl you love her unless you are also ready to ask her to marry you.” Nor should this self-revelation be made in non-verbal ways, like, holding hands, which is only proper following engagement. “It's not so easy, Father. You can't follow your children around all day long. Things have changed in 100 years.” Of course it's not easy. Remember, walking on water is impossible! But mustard seed faith can move mountains, so be bold! Amen!